

[Stats- og udenrigsministeren.]

vel ikke samme — i hvert fald ikke i 1903 — direkte indflydelse på samfundets udvikling, som vi håber det, vi nu har gennemført, vil få. I stedet for at være det land i Europa, der havde det mest gammeldags og uhenigtsmæssige skattesystem, er vi nu på vej til at få det mest moderne og hensigtsmæssige skattesystem i Europa, og vi mener også et mere retfærdigt skattesystem.

Men det er jo ikke det eneste, der er sket. Betydningsfulde moderniseringer og forbedringer af syge- og arbejdsløshedsforsikringen har fundet sted, som vil give satser, der står i et mere rimeligt forhold til det indkomsttab, der skal erstattes hos den, der bliver syg eller arbejdsløs og falder ind under disse ordninger.

Så er der tilslutningen til den fornyede ansøgning om optagelse i fællesmarkedet sammen med England, også en stor og betydningsfuld beslutning. Man kan sætte spørgsmålstegn ved, hvor meget den rent umiddelbart vil føre med sig. Der er ingen af os, der ved det med bestemthed endnu, men at beslutningen var betydningsfuld, vil næppe nogen betvivle.

Og der er videre gennemført nye landbrugslove, som skulle give øgede muligheder for den strukturtilpasning, landbruget er i gang med.

Jeg mener, det er berettiget at fremhæve disse ting som meget betydningsfulde. Jeg synes også, det er ganske interessant, når man bliver ved med at tale om ensidighed og om, at det er et lille flertal, der har gennemført det hele, da at gøre sig bekendt med, at til og med sidste uge havde vi efter valget gennemført 84 lovforslag, deraf 60 vedtaget enstemmigt; det vil sige, at mere end to tredjedele af de vedtagne love er gennemført med alle partiers stemmer. Ved fem sjettedele af de endelige afstemninger, der har fundet sted i denne periode, har mindst 110 medlemmer stemt for de stillede forslag.

Jeg synes, at dette sammen med den

politiske begrundelse, jeg i øvrigt har givet, klart viser, at der i det daglige arbejde her i tinget virkelig foregår et bredt sagligt samarbejde mellem partierne, og at regeringen har gjort sit yderste for at fremme dette brede saglige samarbejde. Jeg vil også gentage, selv om det er fremgået af det, jeg har sagt, at det samarbejde om udenrigspolitik og sikkerhedspolitik, som nu har bestået i en årrække, stadig eksisterer, og endnu en gang erindre om det værdifulde i, at Danmarks ansøgning til fællesmarkedet kunne gennemføres med så stor en majoritet.

Hvilke linjer har præget regeringens politik? Først og fremmest den sociale linje. Denne linje har på afgørende vis præget ikke alene forbedringerne i sygeforsikringen og arbejdsløshedsforsikringen på samme måde, som den vil præge det kommende arbejde med tillægspensionen, som vi ønsker at fremme mest muligt, men den har også præget skattereformen. Tager man merværdiomsen, reformen af den direkte statsskat og kildeskatten som en helhed, så har de et klart socialt sigte. De fjerner en lang række af de urimeligheder, som var i den hidtidige skattelovgivning, og som især lønmodtagerne følte som noget, der ramte dem på en ikke rimelig måde. Der er balance mellem moms, ændringerne i indkomstskatten og ydelsen af sociale kompensationer, en sådan balance, at der sker fuld retfærdighed over for folk med små indtægter og over for mellemindtægterne. Gennem kildeskatten sikrer vi, at skatteyderne ikke i fremtiden kommer til at slide med store skattebetalinger, når de måske har allersværest ved at betale disse penge; nemlig hvis indtægten i mellemtiden har svigtet. Kildeskatten betyder, at skatten opkræves, mens pengene tjenes, at skatten opkræves samtidig med, at indkomsten udbetales til lønmodtageren.

I den økonomiske politik og erhvervspolitikken kan man finde en lige så positiv linje i regeringens holdning. Det er en naturlig målsætning for en socialdemokra-